

מוסדות בדסלב שובו בנים - נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

שובו בנים

דברות קודש מאת מודינו הרב שליט"א

"זְהִי עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמְשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה (דברים, עקב, ז', י"ב)"

לשמוע את הריקוד והשמחה

ומביאה הגמרא (סנהדרין צ"ד), שביקש הקב"ה לעשות את חוקיה מלך יהודה משיח, אבל הוא לא זכה מכיוון שלא אמר שירה. אם אדם רוצה לזכות לניצוץ של משיח, אז אחרי לימוד תורה, ובשמחה של מצווה וכו', הוא צריך לשיר לנגן ולרקוד. כל פעם שהוא רוקד, שר ומנגן, עוד ניצוץ מתעבר בו.

השמחה משפיעה על הסכיבה

הרבי אומר בליקוטי מוהר"ן (תורה ע"ח), אין לך אדם שאין לו ניצוץ של משיח. "ויתן עוז למלכו, וירם קרן משיחו", כשתתן עוז וכו' לספירת המלכות, אז -"וירם קרן משיחו" - תגדיל את ניצוץ משיח שבך. תאיר פנים לכל אחד, תשמח, תבוא הביתה בשמחה. כי אם אדם בא הביתה בשמחה, עם חיובים, עם שירים, אז זה ישפיע על האשה שהיא תלך בקדושה ובצניעות. הילדים יראו שהאבא בשמחה, הם לא יתקלקלו.

אבל אם הם רואים שהאבא עצוב, אז הילד אומר, מה אני צריך להיות בבית העצוב הזה? יש לי חברים שמחים, רוקדים... אז הוא מחפש את השמחה בחוץ. לכן לפני שאתה מגיע הביתה, תשב חמש דקות על איזה ספסל ותנוח טיפה, לא להיכנס בהול, עם כל הרעש, עם כל העצבים, תבנס שמח הביתה.

אולי אשתך שבורה, וצריך לעודד אותה, אולי נפל הילד וצריך לשמח אותו. הילד רואה שהאבא לא שמח, האמא לא שמחה, הוא לא מוכן לעצבות של אבא ואמא. עכשיו הוא מתחיל את החיים שלו, הוא מחפש שמחה, הוא רוצה שמחה.

לנצח את האימים

למה לאדם יש כל כך הרבה אויבים, כי הוא לא רוקד, הוא לא שר. אדם למד, התפלל, הוא מלא גאווה. מתי אדם מקבל את הענוה, דווקא בריקוד. לכן אנשים לא אוהבים לרקוד, כי הריקוד זה השפלה. כל עוד שאדם צעיר, אז יש לו מרץ, הוא יכול לרקוד.

מה זה המרץ הזה? כשתינוק נולד ויורד מגן עדן, אז מעוברים בו רבבות מלאכים. לכן הוא הכי הרבה רוקד, קופץ, ושמח. כשהתינוק מחייך, אז כולם מסביבו מחייכים ושמחים, וזה מחמת המלאכים הנ"ל. אבל עכשיו תכריח את עצמך לרקוד ולשמוח, ואז יכנסו בך בחזרה כל המלאכים.

כי ברגע שמקפצים את הרגלים, מבטלים כל הגזרות והדינים, יש עליך גזרה של חובות, הולכים לקחת לך את הדירה, אין לך שידוך, - תקפיץ את הרגלים, תרקוד ותשמח בכה, תשבור ותמתיק את הדין. וכשאדם רוקד, מפוז ומכרכר, כולם צוחקים עליו. ונמתקים כל הדינים. כי ברגע שמתחילים לצחוק על האדם בארץ. כל המקטרגים צוחקים עליו ולכן לא דנים אותו. ועל ידי זה נעשה המתקת הדינים. ולכן צריך להמשיך לרקוד עד שמישהו יצחק, מישהו יחייך, ועל ידי זה יהיה המתקת הדינים.

בליקוטי מוהר"ן מבואר בתורה קס"ט, "והיה עקב תשמעון" - והיה - לשון שמחה (מדרש רבה נשא ג'), עקב תשמעון - שהעקביים ישמעו את השמחה. שמרמז על המצוות התלויות בעקב - ברגלים, שהם ריקודים ושמחה. ואומר רש"י "אם המצוות קלות שאדם דש בעקביו תשמעון, ושמר ה' אלקיך לך את הברית, ישמור לך הבטחתו".

מצוות שאדם רש בעקביו

אומר רבי אברהם ב"ר נחמן (בעל "ביאור הליקוטים"), מה שרש"י אומר שכל הקללות וכל הדינים באים על מצוות שאדם דש בעקביו, הכוונה, שאין לך מצוות שאדם דש ומזלזל בהם, כמו מצוות התלויות בעקב - (ברגלים), שזה מצוות הריקודים והשמחה. ולכן בפרשת התוכחה ב"כי תבוא", התורה תולה את כל הקללות "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל". (דברים כ"ח-מ"ז). כי באמת כשיש הרבה דינים על האדם, אז הדמים יורדים לרגלים, ואז הרגלים כבדות, מחמת הדמים שנתפשטו לשם.

כשהרגלים כבדות, לא רוצות לרקוד, זה מראה על הדינים שאדם שרוי בהם. כי אדם שיש עליו דינים, אז הנשמה שלו מרגישה את הדינים, וזה גורם שכל הדמים יורדים לרגלים, והרגלים נהיות לו כבדות. אדם חושב שזה שהוא לא רוקד, זה הבחירה שלו, אין לי חשק לרקוד, זה לא מכובד לרקוד, ריקוד זה טוב לילדים, זה טוב לבחורים... הסיבה האמיתית לכך שאין לאדם חשק לרקוד, זה רק בגלל שיש עליו דינים קשים, שנלקח לו החשק מהריקוד והשמחה.

ע"י הריקודים ממתיק הדינים שעליו

אומר הרמב"ם (הלכות לולב פרק שמיני הלכה ט"ו) "וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להפרע ממנו שנאמר: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב". וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו חוטא ושוטה. ועל זה הזהיר שלמה ואמר (משלי כ"ה-ו) "אל תתהדר לפני מלך". וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו הוא הגדול המכובד העובד מאהבה. וכן דוד מלך ישראל אמר (שמואל ב' ו-כ"ב) "ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני". ואין הגדולה והכבוד אלא לשמוח לפני ה' שנאמר (שמואל ב' ו-ט"ז) "ההמלך דוד מפוז ומכרכר לפני ה' " וגו'. אומר הרמב"ם, ומי שמונע עצמו משמחה של מצווה, ראוי להפרע ממנו. "כל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו" - מי שלא רוצה לרקוד בשמחה של מצווה, הוא פשוט בעל גאווה. מי שלא רוקד ושמח בריקודים, ולא מרגיש את הצורך לרקוד, חושב שהוא אדם חשוב, הוא חוטא, כי הוא לא מכבד את ה'. והוא גם שוטה, כי נותנים לו כזו מרגלית, ויהלום כאלה ריקודים, שהוא יכול להמתיק על ידי הריקודים את כל הדינים והוא לא מנצל את זה.

סיפור לפרשה

"והסיר ה' ממך כל חלי וכל מדוי האדמה (דברים, עקב, ז, ט"ו)"

סיפר אחד מתלמידי ישיבת חכמי לובלין, על הלילה שלאחר הפתיחה החגיגית עם ייסוד הישיבה. טיילתי בפרוודור הישיבה בשעת לילה, ולפתע קלטו אזני קול מנגינה מתוקה ולבבית, אשר בקעה מהקומות העליונות. עלייתי בעקבות הקול אל הקומה השלישית, הסתתרת ביניה וראיתי אותה, את ראש הישיבה ומייסדה, רבי מאיר שפירא, שטייל בפרוודור ארוכות וקצרות, כשהוא תפוס שרעפים, כולו רועד ופניו סמוקים מרוב התאמצות.

הזמן חולף בעיף, והוא מטייל ומפזם לעצמו בניגון ערב את המילים הבאות: חלילה לך לחשוב שכל זה נעשה בכוך, לא ולא! כי הוא הנתן לך כוח לעשות חיל, וקולו של הרב גובר. הוא משנן לעצמו את המילים הללו ביתר שאת ובהתלהבות גוברת והולכת, "לא ולא, אין זה מכוחי אלא הכל בא בחסדי שמים, ואין אני אלא שליח ממרום להרמת קרן התורה בדרוננו".

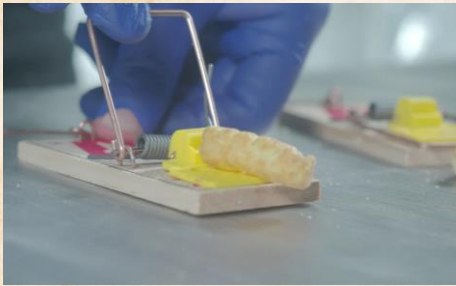
עני מיוסר נכנס לחדרו של רבי יעקב אריה מראדזימין, שם גולל מסכת תלאות וייסורים בלתי נתפסת, כזו, שאף הצדיק שרגיל היה להאזין לצרותיהם של ישראל, לא הסכים לה. לאחר שסיים לתנות את מצוקותיו וקשייו, ביקש העני לשמוע מילות חיזוק מפי האדמו"ר. בצירוף ברכה לישועה. אך הרבי הנסער לא נרגע עדיין ממה ששמע. הדקות נקפו, שקט מתוח שרר בחלל החדר, עד שננער הצדיק והפטיר "והסיר ה' ממך כל חולי" – אל תקרי מַמְךָ, אלא מַמְךָ (פַּךְ, לשון עניות).

משיצא העני את חדרו של הצדיק, והיה בטוח שאין איש מאזין לדבריו, הפליט משפט שביטא מחר את מורת רוחו מתגובתו של הצדיק לצרותיו, אך מאידך הכיל אמונה עמוקה: "ואני עני וכואב - ישועתך אלוקים תשגבני" (תהילים סט, ל). שמע זאת רבי יעקב אריה ופניו נהרו, עני כזה שבטוח באמונת אומן ברבון העולמים, ראוי וכדאי הוא לעקם עליו כמה נקודות בפסוק. שה' יעזרה ויושיעו מכל צרותיו.

שו"ת לשולחן שבת

"ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת (דברים, עקב, י"א, ט"ו)"

כלומר הדאגה למונותיו של העבד אינה מוטלת על בעל הבית. ונראה שאין הדברים אמורים דוק בעבד שעומד בעל הבית להרוג לאחר השבת, אלא אף אם הוא עבד שיטלו ויזרקו מחוץ לבית, גם עליו נאמר הדבר, ואינו חייב לדאוג למאכל עבורו לפני שהוא עצמו אוכל, משום שהאכלה זו יסודה במידת הרחמים, ולא נאמרה כלפי העבד שנקרע רשע.

(כמבואר בתוספות בבא מציעא מ. שעבדים נקראים רשעים, משום שכאשר מוצאים אוצר של תבואה, דרכם לקרוא לחבריהם שיבואו ויאכלו עמם, ובכך מאבדים ממונם של בני אדם) ומכאן יובן שהעבד אינו נקרא בכלל "בהמתך", אלא הוא בעל חיים שנחשב ל-"מזיק" ו-"אויב" כלפי בעל הבית, ולכן אין חיוב לרחם עליו ולהאכילו טרם שיאכל בעל הבית!
לסיכום: בעל הבית רשאי לאכול גם אם לא הניח מזון לפני העבד שנלכד.

קידשנו על היין, וכאשר עמדנו ליטול ידיים לפתע העירה לי ביתי הקטנה: "רק רגע אבא, העבד...!!" הרי למדנו שאסור לאדם לאכול קודם שיתן אוכל לבהמתו, והרי עדיין לא הנחנו מזונות לפני העבד שבמצודתינו!...
שאלתי היא - האם אכן עלינו לדאוג להאכיל את העבד טרם אכילתנו?
תשובה: שאלה זו כבר נשאלה לפני רבינו החזון איש זצ"ל שהשיב: אין האדם חייב ליתן מאכל לעבד הנלכד לפני שהוא עצמו יאכל, כיוון ש-"אין מזונותיו עליו".

"ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת" אמר רב יהודה אמר רב, אסור לאדם שיאכל קודם שייתן מאכל לבהמתו, שנאמר: ונתתי עשב בשדך לבהמתך והדר (רק לאחר מכן) ואכלת (ברכות מ).

שאלה: סיפר יהודי אחד: כשעה לפני כניסת שבת גילינו כי עבד מסתובב בביתנו, והנחנו מצודה ללכידת עבדים באחת מפניות הבית. (יצוין שבשבת קודש עצמה אסור להניח מצודה על מנת לצוד בעלי חיים, אף על פי שאדם לא צד אותם מעצמו אלא מדובר בגרמא בלבד.

אך בערב שבת מותר להעמיד מצודה על מנת שילכדו בה בעלי חיים, ואפילו אם ילכדו בעלי החיים בשבת, אין בזה איסור, שאדם לא מצווה על שביתת כליו, יעוין במשנה מסכת שבת יז).

והנה בשבת קודש בבוקר, כאשר הגעתי מבית הכנסת, הודיעו לי בני הבית כי העבד נלכד במצודה.

מח"ס 'לגודל' על חינוך ילדים

חנוך לנער

הרה"ג ענחם בריינר שליט"א

נקודות

שמעתי בשם הגר"י זילברשטיין שליט"א, שאמר שעל אבא ללקט שושנים לכבוד שבת. הוא אומר שבמשך כל השבוע כשרואים רעיון יפה, משל נחמד, אוספים את אותם שושנים על מנת שיפארו את שולחן השבת שלנו.

עלינו להיות ערוכים - לא מתוכננים! ומקובעים! שלפחות מצידנו לא יהיה וואקום של חסר בתוכנית או ברעיון. ואין זה תחום דווקא לאבא. בזמנינו האימהות קוראות ושומעות ולומדות ויפה מאד אם לפעמים גם האמא תשתף בתוכנה נחמדה שחשה או למדה השבוע. ברור שזה לא זמן להעביר מערכות ושיעורים כבדים, לא הזמן למלאות חסרים אישיים מהשבוע מה שלא הספקנו להעביר בשיעורים... הזורים המאריכים ומכבידים, גורמים להיפך מנועם. נושא שבועי - יש בתים בו מחליטים מראש על נושא שבועי וכל ילד מכין חומר על הנושא. ברור שכל בית עם ייחודיותו וכל אחד צריך לברוק מה חשוב, מועיל ובעיקר מעשי אצלו בבית ולהתאים את התוכנית לבית שלו!

שולחן שבת הוא זמן והזדמנות להנך ונביא כמה דוגמאות:

- כיבוד אב ואם - חשוב להנך להמתין עד שהאם מתיישבת ואז מתחילים לאכול. אין זה מכובד שהאמא טורחת ועד שהיא מסיימת להגיש את האוכל, סיימו כולם לאכול. ההמתנה מהנכח לכבד, מחנכת לשליטה עצמית ועוד.
- דוגמא אישית - במהלך הסעודה מתרחשים ככל בית ברוך ילדים כל מיני תקריות, כוסות נשפכים ונשברים ועוד. לא לאבר עשתונות כשדברים נשברים. אדם ניכר בכוסו. כבודו של ילד שווה יותר מכוס זכוכית! זו הזדמנות לדוגמה אישית של שליטה ואיפוק.
- שמירת הלשון - ילדים רואים איך אנו מקפידים לא להניח אנשים על השולחן, איך לא חודרים לפרט.
- לשתף - הזדמנות לשתף את הילדים בניצוצות השנחה שחלפו במהלך השבוע והתברויות, הזדמנות לשבח ילד על הצטיינות או מאמץ מיוחד בשבוע החולף, זה הופך את השולחן למקום חם ונעים. לסיים: צריך להתפלל לסייעתא דשמיא. מספרים על הגה"צ רבי חיים ברים זצ"ל, שהיה מתפלל כל ערב שבת: ריכונו של עולם, נתת לי גנים לכבוד שבת, נתת לי חלות לכבוד שבת, נתת לי בגדים לכבוד שבת... בכקשה נתן לי שבת לכבוד שבת!...

סיפורי ישועות

מוקד הישועות שט"י המוסדות הקדושים

אחי נפל מהאופנים ובעקבות הנפילה היה חבול ולא ידעו מה יש לו. לקחו אותו מיד למיון. כמיון רצו לעשות לו כל מני בדיקות. איך שזה נודע לי, התקשרתי ישר למוקד של המוסדות לתרום עבורו "פדיון נפש". בחסדי שמים מיד השתחרר הביתה מהמיון, וחזר לעצמו... (שב ירושלים)

'פדיון נפש המסוגל לכל הישועות ברוחניות וגשמיות' זקוק לישועה? זיווג? פרנסה? הצלחה? זרע של קיימא? רפואה?

חייג: 037.148.148 **שלוחה 2**

לשמיעת סיפורי ישועות שלוחה 2 < 3

מהנעשה והנשמע

במוסדותינו הקדושים בנשיאות מוריט הדרב שליט"א

תלמוד תורה נחמת ציון

קייטנת מרבה תורה מרבה חיים

מסורת מוצלחת בתלמוד תורה נחמת ציון לקייטנה הסוערת המתקיימת מדי שנה בימי בין הזמנים בהם אין לימודים. זה החל כשמשפחות רבות שההורים עובדים ולא מתאפשרת להם סידור לילדיהם ביקשו מהנהלת המוסדות שתארגן איזה סידור לילדים בכיתות הנמוכות.

הקייטנה המיועדת לכיתות גן עד כיתות ד' יצאה לדרך בסימן 'מרבה תורה מרבה חיים' ומשנה לשנה מתרבים ההורים המבקשים לתת לבניהם את הפעילות מלאת האטרקציות שבקייטנה תוך שמירה על סדר יום נורמלי ותקין, בנוסף לתפילה ולימוד תורה. וחדוש מיוחד להקל על ההורים נוסף כשהילדים מקבלים מדי יום ארוחת צהריים מזינה.

אכן ניכרים על פני הילדים רוגע נפשי מסדר יום בריא ושמחה ועליזות מיוחדת כשהם עמוסים בפעילויות מגוונות ומרתקות, מושקעות ומשופעות באטרקציות חווייתיות.

השבוע נהנו התלמידים מיום טרמפולינות ומתנפחים סוער במיוחד וכשהם משתתפים בפעילות מלאת קצף ששצף בפני התלמידים, משל היו בתוך שלג נעים. כמו כן השתתפו במופע תיאטרון בובות מפעים מרתק ומצחיק ביותר. כמו כן חזו הילדים במופע פעילות גופנית מדהימה בגמישות כשהשחקנים עושים פעלולים שלא מעלמא הדין. אלו ועוד הרבה פעילויות וחוויות כל שעה ושעה

ההזדמנות שלכם
להזכיר את שמות יקירכם
ביום האזכרה
 בעת הלימוד ע"י אברכים תלמידי חכמים

חייגו 037.148.148
 שלוחה 2 והעבירו את שמם להזכרה

בְּיַד עֵדֵי תְהִיא
 מִנִּיחָתָם.
 ה' דֹּוֹא נִחֲלָתָם

מהנעשה והנשמע

במסדותינו הקדושים בנשיאות מורינו הרב שליט"א

אשריכם תלמידי חכמים שדברי תורה חביבים עליכם

הרה"ח ר' משה צנעני שליט"א מרבני הקהילה בחן בהתפעלות את כיתות ה'

שמחת התורה הורגשה במעונו של הרה"ח ר' משה צנעני שליט"א שבוע שעבר עת הארה עילאה נסוכה על פניו למשמע אוזניו את קול צעירי הצאן מתנגן משנה אחר משנה בקול נעים העולה ומסתלסל ואותיות פורחות באוויר, כשהילדים הצעירים מראים את ידיעותיהם בעל פה במסכתות פסחים וביצה על הלשון בדיוק רב כתלמידי חכמים מובהקים.

היו אלו תלמידי כיתות ה' ו' וכיתה ה' מתלמוד תורה נחמת ציון בראשות המלמדים החשובים הרב נחום רבינוביץ והרב אברהם גוטפרב שליט"א שנכנסו לביתו.

הרה"ח ר' משה צנעני שליט"א כאמור ששמחה עצומה שרתה עליו מקול התורה הביע התפעלות נדירה ובידך את התלמידים ברכות לרוב והוסיף לשבח ולהלל את המלמדים החשובים שהתאמצו וטרחו במשך השנה כולה וקעת זוכים לראות פירות בעולם הזה. ושכרם לעולם הבא הוא עצום ורב.

וילכו מחיל אל חיל

התאחדות האברכים

בה'התאחדות' האברכים מביעים סיפוק מעוד ועוד קבוצות של אברכים המסולאים בפז שמתאגדים תחת ראש קבוצה להתאסף פעם בשבוע ללמוד ביסודיות את ספרי רבנו הק' ולהתעלות בעבודת ה' יתברך בדרך מורנו הרב שליט"א. אנ"ש אף הם משבחים ואומרים לזאת ציפינו ולזה ייחלנו לדעת את ה' ולעבדו יתברך באחדות ובדיבוק חברים כפי שכותב רבינו אינספור פעמים במעלת ענין זה.

בשבועות הקרובים יצאו בקמפיין ענק שיביא בס"ד שכל אברך ואברך מאנ"ש יקשור עצמו בקשר של קיימא לחבורת האברכים ולא ישאר אברך אחד ללא חבורה ניתן לפנות להתאחדות 039.318.148 שלוחה 8

לחידורא

החידור השבועי

איזה פסוק שרו אנשי רבינו כשסיים לספר את ה'מעשה מבערגער ועני'?

הפתרון לחידה הקודמת:

כמה ומי מתלמידי רבינו בוא לגור בארץ ישראל? 6 תלמידים (ר' שמעון מקרימנצ'וק, ר' ישראל מליפוביץ, ר' ישעיה שלום, ר' דוד מפאלי, ר' פנחס מוולטשיסק, ר' מיכל) לתשובות - התקשרו לקול אנ"ש' 037.148.148 הקישו <4 וחסאירו הודעה

פתגמי קדישין

גם מצוות שהשכל מחייב אותם, יש לעשותן כגלל שציווה הכורא (שיחות הר"ן קט"ז)

לקחתנו מכל מקום וכללנו

ברסלב שונו בנימ

קול אנ"ש

037.148.148

<p>מזל טוב לחתן בנימין בהר"ר מרדכי גולדשטיין הי"ו לנישואיו עם בת הר"ר משה זילברברג הי"ו</p>	<p>מזל טוב לחתן נתן בהר"ר נחמן מנחם הי"ו לנישואיו עם בת הר"ר יהודה שמעוני הי"ו</p>	<p>מזל טוב להר"ר נחמן בהר"ר דוד ביטון הי"ו להיכנס בנו / נכדו הבה"ח אליהו נ"ו לעול תורה ומצוות</p>	<p>מזל טוב להר"ר דוד קופרמניץ הי"ו להיכנס בנו הבה"ח נתן נ"ו לעול תורה ומצוות</p>	<p>מזל טוב להר"ר נתנאל בהר"ר צפניה בן שלמה הי"ו להולדת הבת</p>	<p>מזל טוב להר"ר נתן בהר"ר נחמן מנחם הי"ו להולדת הבן / הנכד</p>
--	---	--	---	---	--

מוסדות ברסלב נחמת ציון

- תלמוד תורה וגני בנימ נחמת ציון
- ישיבה לצעירים חכמה ודעת
- ישיבה לנוער צמחה נפשי
- ישיבת מתחברים בעבודת השם
- נולד אנרכים העיר העתיקה
- נולד ברסלב להוראה ודיינות
- נולד אברכים שערי הוראה
- התאחדות האברכים הצעירים
- גני בנות נחמת ציון
- בית ספר באר מרים
- סמינר נתיבות סמינר בית יעקב
- חברת מתמידים לילדים
- פעילויות עזרה וחסד בקהילה